Faith: Not Instantaneous; A Process

<u>Dr. Norman Lamm</u> Until two or three generations ago, for most Jews, faith might hav achieved or born into, became a <i>state</i> . Now it is an elusive goal, at <i>process</i> that requires constant renewal.	,
"Faith and Doubt," Dr. Norman Lamm	
Is your own experience of faith and religious belief more similar t	o a state or a process? Why?
Do you think one approach to faith is preferable? Why or why not	?
**While faith as a state may seem easier and ideal, nation as a whole actually was quite a process that facilitated by Hashem. Let's see a bit of that	was recognized and
nation as a whole actually was quite a process that	was recognized and process below:**

Consider the Malbim below on 7:14 שמות.

ויאמר ה' אל משה. המכות נחלקו לג' סדרים, כמ"ש ר"י היה נותן בהם סימנים דצ"ך עד"ש באח"ב, ומכה אחרונה שהיא מכת בכורות היא חוץ מן הסדרים, כי תכליתה היה שישלח את ישראל, ואז נתרצה לשלחם, אבל תשע הראשונות לא היה תכליתם לשלח את ישראל... רק היה תכליתם להודיע לכל העולם שיש אלוה, ושהוא משגיח על העולם, ושהוא בעל היכולת מאין כמוהו,

According to the Malbim, what was the general goal of the first 9 מכות?
יבא הסדר הראשון דצ"ך, לברר מציאות ה', כמ"ש בזאת תדע כי אני ה',
What principle of belief were מכות - the first 3 מכות - meant to convey?
וכן שתי מכות הראשונות מן הסדר השני באו בהתראה, ובאו לברר שה' משגיח גם בארץ, כמ"ש במכת ערוב למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ,
What principle of belief were עדש - the second 3 מכות -meant to convey?
וכן שתי מכות מן הסדר השלישי באו בהתראה ובאו לברר שהוא בעל היכולת מאין כמוהו כמ"ש במכת ברד בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ,
What principle of belief were מכות - the third 3 מכות -meant to convey?
Reread the Malbim- who was the intended audience of the מכות? In other words, who needed to go through this process to attain belief?

II. Earliest Complaints in the Desert

Fill out this chart describing the nation's earliest complaints following ים סוף:

נסיון (צטט+הסבר)	תגובת ה' לבקשתם (צטט)	בנ"י מבקשים	מקור	
			15:22 -27	<u>a מי מרה</u>
			-27	
			16	<u>ם מן</u>
			17:1-	<u>ם מסה</u>
			/	<u>ומריבה</u>

(teacher's note: discuss that ה' responds without any anger or ill will regarding the first request for water and the first request for food. ה' may have taken the nation out of Egypt, but they have no idea if He means to continue to sustain them! ה' understands they are nervous and anxious ar the questioning is ok!)
2. In what way is the complaint/request in c similar to that in a?

1. How is ה's response to בני ישראל's complaints in a and b similar?

3. In what way is בני ישראל's language and attitude different in c than in a?

- 4. How might these similarities and differences explain why ה'ז responds **differently** to c than to a
- and b:
- b. How does the Rashi on 17:8 help further guide your answer: ויבא עמלק וגו'. סָמַךְ פָּרָשָׁה זוֹ לְמִקְרָא זֶה, לוֹמַר, תָּמִיד אֲנִי בֵינֵיכֶם וּמְזֻמָּן לְכָל צָרְכֵּיכֶם וְאַתֶּם אוֹמְרִים וּמִיבֶן אֲנִי? סָמַךְ פָּרָשָׁה זוֹ לְמִקְרָא זֶה, לוֹמַר, תָּמִיד אֲנִי בֵינֵיכֶם וּמְזֻמָּן לְכָל צָרְכֵּיכֶם וְאַנִּי? מָשָׁל לְאָדָם בְּאַ וְנוֹשֵׁךְ אֶתְכֶם וְאַתֶּם צוֹעֲקִים לִי וְתֵדְעוּ הֵיכָן אֲנִי? מָשָׁל לְאָדָם הְיֵשׁ הֹ בְּקְרְבֵּנוּ אִם אָיִן, חַיֵּיכֶם שֶׁהַכֶּלֶב בָּא וְנוֹשֵׁךְ אֶתְכֶם וְאַתֶּם צוֹעֲקִים לִי וְתֵדְעוּ הֵיכָן אֲנִי?

Elianna Mitnick

שֶּהְרְפִּיב בְּנוֹ עַל כְּתֵפוֹ וְיָצָא לַדֶּרֶךְ, הָיָה אוֹתוֹ הַבֵּן רוֹאֶה חֵפֶץ וְאוֹמֵר, אַבָּא טֹל חֵפֶץ זָה וְתֵן לִי וְהוּא נוֹתֵן לוֹ, ַכֵן שְׁנִיָּה, וְכֵן שְׁלִישִׁית, פָּגְעוּ בְאָדָם אֶחָד אָמַר לוֹ אוֹתוֹ הַבֵּן, רָאִיתָ אֶת אַבָּא? אָמַר לוֹ אָבִיו, אֵינְךְ יוֹדֵע הֵיכָן בַּרִים עִּיִּה, וְכֵן שְׁלִישִׁית, פָּגְעוּ בְאָדָם אֶחָד אָמַר לוֹ אוֹתוֹ הַבֵּן, רָאִיתָ אֶת אַבָּא? אָמַר לוֹ אָבִיו, אֵינְךְ יוֹדֵע הֵיכָן
אֲנִי? הָשְׁלִיכוֹ מֵעֶלֶיו וּבָא הַכֶּלֶב וּנְשָׁכוֹ (תנחומא יתרו)
(Teacher's note: If need be- add section on parsing out the mashal/nimshal here)
What can we gleam here regarding when questioning and complaining are ok, and when they are not?
Lastly, consider Rabbi Sacks' words below:
I believe that followership is the great neglected art. Followers and leaders form a partnership of mutual challenge and respect. To be a follower in Judaism is not to be submissive, uncritical, blindly accepting. Questioning and arguing are a part of the relationship. Too often, though, we decry a lack of leadership when we are really suffering from a lack of followership.
https://www.rabbisacks.org/covenant-conversation/devarim/the-first-follower/
Does Rabbi Sacks view being a "follower" as a positive or negative attribute? Explain
How does being a follower relate to and aid the process of faith that we have looked at today?
So if your faith is every shaky and the process to attaining it long on

So if your faith is every shaky and the process to attaining it long on winding, recognize that even a does not expect instantaneous faith! Just be kind and respectful in your search of it!